Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a şaptea după Paşti, a sfinţilor părinţi

Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt Se aşează în carte cuvânt, că e pomenirea bisericească a sfinţilor părinţi, care i-au călăuzit pe oameni spre împărăţia cerurilor, spre viaţa veşnică, iar viaţa cea veşnică a lor este să-L cunoască ei pe Tatăl singurul Dumnezeu adevărat, şi pe Fiul Său Iisus Hristos, pe Care L-a trimis, şi Căruia I-a dat stăpânire peste toată făptura, ca viaţă veşnică să dea la toţi, pe care Tatăl I-a dat Lui, şi încă Îi dă.

Deschideţi voi, cei ce vegheaţi în porţi, ca să intru în carte şi să Mă scriu în ea cu sfinţii, măi fiilor. Eu, Domnul, aş fi zis să nu vă mai apăs şi azi, dar părinţii cei sfinţi stau la rând, căci îşi văd scrisă în ziua aceasta sărbătoare pentru ei, pomenire a lucrărilor lor mărturisitoare pentru Fiul lui Dumnezeu. Ne aşezăm o clipă să le dăm lor bucurie cu Mine şi cu voi în ziua aceasta, căci dorul cel din cer e mare, fiilor, şi e nesfârşit, iar un alin din când în când îi mai linişteşte focul. Aşadar, fiţi primitori de oaspeţi cereşti la masă cu voi, căci cuvântul cel scris este mult lucrător, iar cei ce îl aud îl lucrează pe el, şi îl aud pe el sfinţii şi toate puterile cereşti, care lucrează pentru Dumnezeu în cer şi pe pământ.

O, fiilor, în curţile Mele de la voi e pregătire acum pentru venirea Mea cu sfinţii la praznic de Rusalii cu voi, şi se adună la izvor popor de peste tot şi va sărbători cu cerul aici ziua Duhului Sfânt, pomenirea zilei când Eu, Domnul, L-am trimis pe El peste ucenicii Mei după zece zile de la aşezarea Mea iarăşi la scaunul părintesc Dumnezeu adevărat şi Om desăvârşit în trup, căci M-am îmbrăcat în trup şi am împlinit pe pământ iconomia Tatălui pentru mântuirea oamenilor, şi apoi M-am întors la Tatăl Om şi Dumnezeu desăvârşit.

O, poporul Meu, să ceri, fiule, Domnului, tot binele şi tot frumosul zilei de praznic al Duhului Sfânt Mângâietorul când El va veni şi va cuvânta şi Se va mări cu slava Sa cea plină de cuvânt, iar tu găteşte-I slava, fiule, şi se va întâlni de sus şi de jos slavă pentru Duhul Sfânt, Care Se slăveşte atât de minunat prin sfinţi, şi iată, sfinţii părinţi se aşează înaintea Mea şi înaintea ta spre împărţirea cuvântului Meu cel din ei, mărturisitori fiind ei din cer lui Dumnezeu aşa cum pe pământ au fost, şi s-a scris că au fost.

Eu, Domnul, binecuvintez intrarea voastră, sfinţi şi iubiţi părinţi. V-aţi adunat atunci la trâmbiţa împăratului creştin şi aţi aşezat în cărţi adevărul cel de nezdruncinat pentru Iisus Hristos, mărturisindu-L pe El Dumnezeu adevărat şi Om desăvârşit în trup, spre ruşinarea celor ce au dat să clatine acest adevăr atunci. O, pace vouă în mijlocul poporului Meu ucenic din zilele acestea, şi cu care Eu scriu pe pământ acum cartea Mea cea de azi, grăirea Mea cu omul la sfârşit de timp ca să-i înviez pe mulţi! Cuvântul vostru, să meargă îi spun, şi să mărturisească el pe Dumnezeu, şi pe voi părinţi ai bisericii celor credincioşi, părinţi binecuvântaţi pentru aşezarea pe pământ a adevărului Fiului lui Dumnezeu. Amin.

— O, Tată Savaot, o, Tatăl nostru, preamăreşte pe Fiul Tău Iisus Hristos prin cuvântul mărturisirii noastre în cer şi pe pământ, precum I-ai dat Lui stăpânire peste toată făptura, ca viaţă veşnică să dea la toţi pe care Tu i-ai dat Lui, aşa cum şi pe noi ne-ai dat Lui, iar viaţa veşnică aceasta este: să Te cunoască pe Tine singurul adevăratul Dumnezeu, şi pe Fiul Tău Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis, şi Care S-a sfinţit pe Sine Însuşi, ca şi noi să fim sfinţi în adevăr, dar nu numai noi, ci şi cei care vor crede în El după cuvântul nostru, Doamne, ca toţi să fie una, după cum Tu Însuţi, Tatăl, întru Fiul Tău eşti, şi El întru Tine, ca şi ei să fie una întru Unul Dumnezeu, aşa încât lumea să creadă că Fiul Tău este trimisul Tău, căci El ne-a dat nouă mărirea pe care Tu I-ai dat-o, ca să fim una, precum Tu şi cu El Una sunteţi, ca iubirea cu care Tu L-ai iubit să fie în noi cu El, iar noi să fim în El, o, Tată.

S-a suit la cer în vremea noastră mare durere asupra Fiului Tău Iisus Hristos din partea celor ce s-au strâns într-un gând hulitor împotriva dumnezeirii Lui. Ne-a adunat atunci împăratul în sobor de trei sute optsprezece părinţi şi am stat sub boarea Duhului Sfânt şi am dat spre anatema toată mărturisirea cea rea a celor eretici şi am lăsat scris că Fiul lui Dumnezeu este Dumnezeu adevărat şi Om desăvârşit în trup, şi Care S-a ridicat la scaunul părintesc după ce Şi-a plinit lucrarea Sa cea de la Tatăl dată. Am pecetluit apoi cu numele părinţilor adunaţi şi cu numele şi pecetea împăratului şi am lăsat adevăr veşnic pe pământ şi scris în cartea vremii, şi iată, le spunem noi în ziua aceasta de serbare de sobor de sfinţi părinţi, le spunem acum celor ce stau aşezaţi pe scaune de sfinţi şi de cârmuitori peste sufletele oamenilor şi îi întrebăm pe ei de ce clatină şi de ce tot au clătinat ei pe cele pecetluite în sobor sfânt de părinţi plini de Duhul Sfânt, adunaţi în sobor sfânt pentru apărarea adevărului cel despre Iisus Hristos? Îi întrebăm pe ei cum de se unesc ei cu cei străini de taina de biserică a lui Iisus Hristos? O, până când? Era oprire să se intre în biserică a celor ce nu erau din acelaşi trup, din aceeaşi dogmă sfântă şi aluat sfânt. Iată, culcat-au ei gardul viei la pământ ca să intre toţi trecătorii. Singuri se dau anatemei cei ce fac acestea negândindu-se ei la cei mulţi, care nu ştiu ce fac cei ce s-au aşezat în capul unghiului în numele lui Dumnezeu.

Voi, cei ce staţi pe scaune şi nume de slujitori ai lui Dumnezeu peste mulţimi, aţi deschis uşile larg şi aţi făcut amestecătură. Vă va costa aceasta ce faceţi voi de atâta vreme ca să pătaţi trupul bisericii, care şi aşa era plin de vânătăi. Vă credeţi voi mari şi cu putere, dar Dumnezeu ce mai este? Mai este El, Îl mai socotiţi voi pe El? Ba, Îl nesocotiţi stând în numele Lui peste mulţimi, iar casele de pe înălţimi, pe care voi le tot zidiţi şi le tot împodobiţi în roşu sunt ale voastre şi ale slavei voastre, nu ale lui Dumnezeu, căci voi nu sunteţi de partea lui Dumnezeu, Care locuieşte în taină. Aşadar, singuri se dau anatemei cei ce nu seamănă cu Dumnezeu în slujba lor cea pentru Dumnezeu, şi care umblă la aşezămintele sfinte ca să le zdrobească şi ca să le schimbe şi ca să le dea în lături ca să nu mai fie, şi să fie apoi numai ei cu dorinţele lor slobode, sugând pentru aceasta sângele celor legaţi la ochi ca să nu vadă, ca să nu ştie că întunericul acestui veac îşi face tron pe scaun ştiut sfânt, precum este scris.

Iată, stricaţi vremea şi puterea zilelor de post şi aşezaţi de la voi dezlegare cu neorânduială peste oameni, iar Domnul este mereu Acelaşi ieri şi azi, şi nu este El altfel azi. O, nu-I puteţi voi orândui Domnului lucrările, că iată, v-aţi pus pe stricat. Temeţi-vă de Dumnezeu! Unde vă este rodul cel pentru El? Veţi fi întrebaţi curând, să ştiţi că veţi fi, căci Domnul nu Se lasă batjocorit. O, nu vă jucaţi de-a pieirea voastră de la faţa milei Domnului! Pocăiţi-vă şi căutaţi spre vreme de pocăinţă, că iată, greşiţi asupra lui Dumnezeu, nu numai asupra oamenilor! Voi ştiţi ce greşiţi, şi greşiţi cu ştiinţă. Ştiţi canoanele şi legile sfinţeniei, căci ele sunt scrise şi pecetluite la locul lor şi cu timpul lor, şi iată, le călcaţi pe toată faţa pământului şi le daţi în lături, le luaţi de peste oameni în loc să le puneţi peste ei şi să-i păziţi prin ele de toate relele care mişună pe pământ şi în ape şi în văzduh şi în adânc. Plâng sfinţii şi părinţii de stricăciunea cea pusă de voi peste oameni. O, ştergeţi lacrimile lor. Amin.

Ne-am spus amarul şi lacrima ne-am arătat-o, Doamne! O, Fiule al Tatălui, Iisuse Hristoase, Ţi-a dat Tatăl stăpânire peste toată făptura, ca viaţă veşnică să dai la toţi pe care Tatăl Ţi-i dă, şi iată câtă amestecare pe pământ, lucrată de cei ce se dau drept slujitori ai celor sfinte între oameni! Tu Te-ai făcut cu adevărat Om şi Te-ai îmbrăcat în trup ca să împlineşti pentru noi taina mântuirii, Doamne, şi Te-ai mutat apoi la scaunul Părintelui Tău Om şi Dumnezeu desăvârşit, Dumnezeu adevărat şi Om desăvârşit în trup, şi e mare mila Ta, de atunci şi până azi, Doamne. O, cât mai e până când vei birui pe cei ce destramă adevărurile Tale, descoperite prin sfinţi şi bine aşezate ca să stea la loc sfânt şi peste popor sfânt? Plâng sfinţii, Doamne, plâng şi aşteaptă ei biruinţa Ta şi a lor. Amin.

— O, plâng cu voi, plâng şi Eu, plânge şi Tatăl cu voi, sfinţi şi iubiţi părinţi şi mult tânjitori de Dumnezeu pe pământ! E plină cupa fărădelegii şi se clatină tot mai mult spre vărsarea ei peste

cei ce au umplut-o pe ea, şi va fi apoi cer nou şi pământ nou, după cum Eu am făgăduit, dar cei ce lucrează încă de partea fărădelegii a tot pământul zic că fac ei cer nou şi pământ nou, şi zic aşa pentru că sunt orbi, căci i-a orbit duhul trufiei, şi de tot i-a orbit. O, fiţi cuminţi! Eu, Domnul, lucrez izbăvirea celor iubiţi ai Mei şi răscumpărarea lor şi Mă voi slăvi cu ei şi prin ei înaintea celor orbi, care vor vedea atunci pe Dumnezeu, pe Care L-au dispreţuit pentru slava lor, şi vor vedea ei atunci că slava este crucea cea purtată şi viaţa cea sfântă, pe care ei nu le-au iubit, şi le-au dat de peste ei şi de peste oameni şi s-au unit cu cei străini de duhul cel curat al bisericii cea din strămoşi.

O, fiţi plini de iubire, sfinţi iubiţi! Eu, Domnul, am făcut şi fac tot ce mai este de făcut, iar cele ce fac cei fără de iubire, nu sunt şi nu vor mai fi, şi le vom da un semn, şi apoi împărăţia va fi a lui Dumnezeu, Biruitorul Cel pentru voi, şi se va cânta atunci cântarea cea de biruinţă. Amin.

Grăiesc acum cu tine, poporul Meu de la izvor. Pun în duhul şi în sufletul şi în trupul tău vlagă sfântă şi ajutor de tot felul din partea Mea şi a celor din cer, ca să faci tu înveşmântată sărbătoare şi praznic de Duh Sfânt, iar noi, cei din cer, facem din cer şi ne vom uni truda şi vom bucura cerul, şi vom bucura pe cei ce se vor strânge la izvor. Iată, le ies în cale tot mai aproape de ziua călătoriei lor spre izvor şi le spun lor aşa:

O, îmbrăcaţi-vă frumos în straie cereşti, căci cele de pe pământ trec şi nu vor mai fi! Îmbrăcaţi-vă în Duhul Sfânt, ca să fiţi îmbrăcaţi şi nu goi, şi ca să fiţi găsiţi îmbrăcaţi în ziua slavei Mele! Pace vouă în călătoria spre izvorul Meu de cuvânt la praznic de Duh Sfânt! Vă presar în cale iubirea cuvântului Meu, căci el este glasul Meu cu cei ce-Mi urmează în lume, stârpind din ei lumea şi duhul ei amăgitor. Eu, Domnul, vă aştept la izvor şi dulce vă însoţesc pe cale spre grădinile Mele, numai să simţiţi voi boarea cea sfântă a Mea când vă sunt Însoţitor tainic pe cale. O, fiţi ca Dumnezeu, căci scris este: *«Vor fi asemenea Lui»*. Amin.

Sărbătoare dulce şi pace dulce rostesc acum peste ziua de praznic al Duhului Sfânt Mângâietorul şi de mângâiere Împărţitorul. Amin.

Pace ţie, poporul Meu de la izvor! Ia putere şi ajutor din Tatăl, din Fiul şi din Duhul Sfânt, ia şi lucrează cu pace şi cu slavă pentru Domnul Dumnezeul tău, Care te-a tocmit slujitor al Său acum, ca să crezi şi ca să împlineşti cu El pe cele ce El le are acum de lucrat şi de aşezat între cer şi pământ, înnoite toate, Noul Ierusalim. Cuvântul Meu e călăuza ta spre Mine şi a Mea spre tine, fiule. O, stai sub această lucrare de taină, căci Eu, Domnul, aşa petrec cu tine şi aşa stau cu tine, o, poporul Meu, o, fiul Meu, fiu călăuzit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

14/27 mai 2012